

provedl investice v hospodářství rodičů za předpokladu, že je po nich obdrží, tedy v předpokladu docela jiném, než aby zkrátil své věřitele. Je-li tomu tak a posuzuje-li se odpůrčí žaloba tak, jak byla podána, uznal správně odvolací soud, že právní jednání, jež jest předmětem odporování, nejsou ani právním jednáním dlužníkovým, nedotýká se jmění dlužníka. Odpůrčí nárok sleduje účel napravití oproti vykonatelné pohledávce odpůrčího věřitele majetkoprávní účinky, jež vyvolalo odporovatelné právní jednání dlužníka, kterýž jest zavázán k plnění odpůrčímu věřiteli.

Čís. 6729.

Vyrovnačí řád.

Seznam pohledávek, obsahující záznam o jednotlivých hlasováních, tvoří po případě součást protokolu o vyrovnacím roku. Protokol o vyrovnacím roku má obsahovati sdělení vyrovnacího komisaře o výsledku hlasování. Sdělení toto není usnesením, jež by mohlo býti napadeno rekurssem. K hlasování není oprávněn, kdo přihlásil pohledávku až po uplynutí devadesátidenní lhůty §u 56 čís. 1 vyr. ř.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1927, R I 1162/26.)

Soud první stolice potvrdil vyrovnání, rekursní soud odepřel vyrovnání potvrditi.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadeným usnesením bylo správně zdůrazněno, že vyrovnací řízení o jmění Ferdinanda M-a usnesením krajského soudu v L. ze dne 6. března 1926 zahájené, musilo býti do dne 4. června 1926 věřiteli přijato pod následky §u 56 čís. 1 vyr. ř. Jde tudíž o to, zda byl vyrovnací návrh dlužníkův přijat při vyrovnacím roku dne 1. června 1926 a to oběma v §u 42 vyr. ř. předepsanými většinami. Že bylo dosaženo většiny podle hlav, není sporným a jest jen otázkou, zda byl návrh přijat i 3/4 většinou všech k hlasování oprávněných pohledávek. Stěžovatel tvrdí, že tomu tak bylo, a odvolává se na obsah seznamu pohledávek o hlasování sepsaného namítaje současně, že zpráva okresního soudu v N. ze dne 25. října 1926 vyžádaná soudem druhé stolice odporuje spisům. Ale stížnosti nelze přisvědčiti. Má ovšem pravdu, že seznam pohledávek, obsahující záznam o jednotlivých hlasováních, může podati jedině spolehlivý obraz o tom, kteří z přítomných věřitelů a s jakými částkami byly k hlasování připuštěni a jak hlasovali. Že tomu tak, vysvítá z obsahu protokolu ze dne 1. června 1926 sepsaného o vyrovnacím roku, v němž jest uvedeno, že bylo hlasováno a že výsledky hlasování jsou zapsány v seznamu pohledávek. Tím stal se tento seznam součástí onoho protokolu. Avšak jest vadou protokolu, že neobsahuje vůbec sdělení vyrovnacího komisaře o výsledku hlasování. Tomuto přece náleželo, když přezkoumal a zjistil výsledek hlasování v tom

směru, zda jsou dány obě většiny zákonem (§ 42 vyr. ř.) ku přijetí vyrovnacího návrhu předepsané, by výsledek svého zjištění vtělil do protokolu s sdělil přítomným. Jde tu ovšem jen o pouhé sdělení, nikoli usnesení, které proto také nepodléhá rekursu. Také uvedený seznam neobsahuje sdělení tohoto výsledku. Přes tento nedostatek lze si zjednatí obraz o výsledku hlasování ohledně obou většin, přihlédne-li se k ostatnímu obsahu protokolu, dále k obsahu uvedeného seznamu a konečně ku zprávě okresního soudu v N. ze dne 30. června 1926, která jest vlastně doplňkem protokolu, pokud se týče scházejícího v něm sdělení o výsledku hlasování. Dle obsahu protokolu a seznamu hlasovali pro vyrovnací návrh věřitelé se 132.171 Kč 83 h, proti návrhu věřitelé se 111.857 Kč 26 h, takže dle toho činil součet pohledávek k hlasování připuštěných, nepřihlížeje ovšem ku vzneseným odporům, 244.029 Kč 09 h. Ze zprávy okresního soudu v N. ze dne 30. června 1926 vyplývá však, že pohledávku Františka K-a 40.984 Kč 21 h hlasujícího pro, nebylo lze podle §u 43 odst. 3 vyr. ř. vzíti v úvahu, když šlo o pohledávku blízkého příbuzného dlužníkovy (švakra). O tento peníz zmenšil se jak počet pohledávek věřitelů hlasujících pro a činící tudíž jen 91.187 Kč 62 h, tak počet pohledávek všech věřitelů k hlasování oprávněných a činící tudíž 203.044 Kč 88 h. Dle toho činila $\frac{3}{4}$ většina všech pohledávek k hlasování připuštěných, nepřihlížeje k odporům, 152.283 Kč 88 h, čímž by nebylo bývalo docíleno této většiny, když hlasovalo pro vyrovnání jen 91.187 Kč 62 h. Avšak dle obsahu protokolu byly vzneseny odpory jednak proti hlasovacímu právu vyrovnacího věřitele Karla F-a, hlasujícího se 111.857 Kč 26 h proti, jednak proti hlasovacímu právu vyrovnacích věřitelů Egona K-a a Františka M-a hlasujících pro a připuštěných k hlasování a to prvního 3.200 Kč a druhého 27.073 Kč. O odporech rozhodl vyrovnací komisař po roku a to v ten rozum, že hlasovací právo věřitelů Egona K-a a Františka M-a uznal v plné výši pohledávky, s kterou hlasovali, kdežto hlasovací právo vyrovnacího věřitele Karla F-a uznal jen ohledně částky 31.269 Kč 93 h. Tím se zmenšil nejen počet pohledávek hlasujících proti, nýbrž i součet všech pohledávek k hlasování oprávněných o 79.755 Kč 75 h. Tento činí tudíž 123.289 Kč 13 h, z čehož pak $\frac{3}{4}$ činí 92.466 Kč 84 h. Pak-li hlasovalo pro návrh, jak shora řečeno, jen 91.187 Kč 62 h, nebylo docíleno $\frac{3}{4}$ většiny všech k hlasování oprávněných pohledávek, jakž to zákon vyžaduje. Zpráva okresního soudu v N. ze dne 30. června 1926 a ze dne 25. října 1926, dle níž při vyrovnacím roku dne 1. června 1926 nebyl vyrovnací návrh dlužníkův věřitelstvem přijat, shoduje se tudíž se spisy a jest výtky dovolacím rekurseem proti ní vznesené odmítnouti. Ku výsledku hlasování zjištěnému při roku dne 7. srpna 1926 nebylo lze přihlížeti, když toto bylo předsevzato až po uplynutí doby devadesáti dnů a tato nebyla prodloužena způsobem v §u 56 vyr. ř. předepsaným. Z téhož důvodu bylo i rozhodování o hlasovacím právu spolku S. a firmy A. zbytečným. Neboť firma A. nemohla býti vůbec k hlasování oprávněna, když svou pohledávku ohlásila k vyrovnání až dne 25. června 1926, tedy dávno po uplynutí lhůty devadesáti dnů. Přiznání hlasovacího práva uvedenému spolku nemohlo pak míti vlivu na výsledek hlasování, dne 1. června 1926 předsevzatého, když za uvedený spolek k ro-

ku nikdo se nedostavil, a bylo proto podle §u 42^a vyr. ř. ohledně pohledávky tohoto spolku k hlasování oprávněné vzato právem za to, že hlasuje p r o t i vyrovnání.

Čís. 6730.

Pozemková reforma.

Příslušným povolití exekuci vyklizením zabrané nemovitosti jest okresní soud, v jehož obvodu jest zabraná nemovitost, byť i šlo o statek deskový.

Ku povolení exekuce nevyžaduje se potvrzení o právoplatnosti vykonatelnosti výpovědi, stačí, když se soud přesvědčí ze spisů výpovědních o právoplatnosti a vykonatelnosti výpovědi.

Byla-li ohledně týchž pozemků podána výpověď dvakrát, nepozbyla první výpověď platnosti, prohlásil-li Státní pozemkový úřad výslovně, že bere druhou výpověď zpět.

Provedení vyklizení a odevzdání zabraných nemovitostí není odvislým od zaplacení nebo zajištění náhrady dlužníku.

Přídělový komisař není oprávněn prodloužití lhůtu k vyklizení.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1927, R I 1/27.)

Soud první stolice povolil exekuci vyklizením ze zabraných nemovitostí. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Námitka nepřislušnosti prvního soudu, stěžovatelem především v rekursu vznesená, není oprávněna. Podle §u 20 náhr. zákona ve znění zákona ze dne 13. července 1922, čís. 220 sb. z. a n. provéstí má, když výpověď nabyla právní moci a uplynula doba výpovědní, okresní soud místně příslušný k návrhu Státního pozemkového úřadu vyklizení a odevzdání vypověděných nemovitostí a předání jich do držby Státního pozemkového úřadu neb osobě tímto úřadem označené podle předpisu exekučního řádu. Návrh tento lze učiniti kdykoliv, i tehdy, byla-li Státním pozemkovým úřadem osobě hospodařící prodloužena lhůta k vyklizení. Z ustanovení toho jest patrné, že Státní pozemkový úřad má podatí návrh na vyklizení a předání vypověděných nemovitostí u okresního soudu místně příslušného, který je provéstí má podle předpisů ex. řádu. Zákon nemluví sice o povolení, avšak tím, že celé provedení vyklizení a předání podle předpisů exekučního řádu ukládá okresnímu soudu místně příslušnému, prohlašuje tento soud zároveň za příslušný ku povolení exekuce, bez něhož ovšem by provedena býti nemohla. Není tudíž správným názor stěžovatelův, že ku povolení navrhovaného vyklizení, odevzdání a předání vypověděných nemovitostí jest příslušným soud, u něhož jsou zemské desky.

Nesprávným jest též názor stěžovatelův, že neměla exekuce býti povolena, poněvadž vymáhající strana nepředložila exekuční titul opatřený potvrzením vykonatelnosti úřadem rozhodovacím nebo nařizovacím. Již shora uvedeno, že vyklizení, odevzdání a předání vypověděných nemovitostí provéstí má okresní soud místně příslušný, když výpověď nabyla právní moci a uplynula doba výpovědní. Ježto výpověď doručuje